

Митрополит Јоаникије богослужио на Старчевој Горици и произвео оца Григорија у чин игумана

Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски и Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије служио је данас, на празник Светих бесребреника Козме и Дамјана, Свету архијерејску литургију у манастиру Успења Пресвете Богородице на Старчевој Горици (Скадарско језеро).

Митрополиту Јоаникију саслуживали су настојатељ манастира јеромонах Григорије (Миленковић), јеромонах Гаврило (Штрбац), сабрат Цетињског манастира, и ђакон Ведран Грмуша, сабрат Саборног храма Христовог Васкрсења у Подгорици.

У току Свете службе Божије, Митрополит Јоаникије је у чин игумана произвео оца Григорија.

Бесједећи на крају Свете литургије, Митрополит Јоаникије је на почетку кратко подсјетио на житије Светих бесребреника Козме и Дамјана.

„Знајући љекарску вјештину, они су лијечили људске слабости, много више именом Божјим него љековима. Јер су знали да је Господ Исус Христос дошао у овај свијет као љекар душа и тијела људских, као извор мудрости, извор свјетлости, извор љубави и, исто тако, извор здравља и вјечнога живота. И они су у Цркви веома поштовани кроз сва времена. Има и других бесребрених љекара, али се понајвише помињу управо ова двојица, Свети Козма и Дамјан, као велики чудотворци и брзи помоћници свима нама који их у помоћ призивамо у било каквој невољи и опасности, а посебно у болестима“, поучио је Митрополит Јоаникије.

Осврнувши се на историју обнове манастира на Старчевој Горици, Митрополит је казао да је ова светиња јако дуго била запуштена, сама и оронула, све до доласка оца Григорија, који ју је, милошћу Божијом, обновио, уградивши себе у њу.

„Али, најважније је то што је он, изграђујући ову светињу, изграђивао и самога себе Божијом милошћу и Божијом благодаћу и силом, којом га је Господ, због његове вјере, због његовога труда, због његових светих молитава, кријепио. И ево га, хвала Богу, живог и здравог, и каже: тек се сад мало разрадио и окрилатио. Хвала Богу, уредио је ову свету обитељ, васкрсао је, и ево, и отац Григорије сада, и ова светиња, свједоци су наше свете вјере, свједоци силе коју наша света вјера има, свједоци Васкрсења Христовога“, рекао је Митрополит.

Додао је да је отац Григорије својим свештеним трудом за Цркву Христову узор свима, те подсјетио да је свештенички чин примио благословом блаженопочившег Митрополита Амфилохија прије 15 година, али, како је казао, његов подвиг траје много дуже.

„Ми га знамо још кад је био искушеник, а потом и монах, и касније пустињак, можемо слободно рећи, у правом смислу те ријечи, и увијек је свима нама, свим вјернима у Цркви, био узор правог, истинског монашког живота и истинског хришћанског монашког подвига. Нека би Господ укријепио нашега старца Григорија. Он заслужује да се већ назове старцем, овдје на Старчевој Горици, и нека би укријепио његове силе, и душе и тијела, да служи Господу, пошто је он до сада показао изузетну ревност у овој светој служби, да га Господ својом силом кријепи у све дане живота његовога.“

Честитајући оцу Григорију унапређење у чин игумана, владика је рекао да Црква Христова на тај начин истиче његов подвиг.

„Оче Григорије, нека вам буде ово унапређење, које ви нисте ни тражили, ни очекивали, ни жељели, али Црква Божја жели да истакне труд и подвиг оних који њој вјерно служе, и ви сте овај чин, ако га ико може заслужити, сигурно и заслужили. Могло је то бити и раније, али, по нашем обичају да никада не журимо, надамо се да је ово унапређење духовно било у прави час. Нека буде срећно и благословено, и на многа и блага љета“, пожелио је Митрополит Јоаникије.

Манастир Успења Пресвете Богородице, познатији као манастир Старчево, налази се на Старчевој Горици на Скадарском језеру, а подигнут је, односно обновљен, седамдесетих година XIV вијека, највјероватније између 1376. и 1378. године. Његов ктитор био је преподобни Старац Макарије, угледни исихаста и духовник из времена владавине Ђурђа I Балшића, по коме је острво и добило име.

Манастирски храм посвећен је Успењу Пресвете Богородице и представља једну од најзначајнијих цркава на Скадарском језеру. Старчево је током XIV и XV вијека било један од најважнијих преписивачких и духовних центара на Скадарском језеру, о чему свједоче бројни сачувани рукописи и записи, као и завјештање војводе Божидача Вуковића Подгоричанина, који је овдје сахрањен.

Након пада Зете под турску власт манастир је запустио и вијековима био у рушевинама.

Монашки живот обновљен је 1993. године доласком монаха Григорија (Миленковића), који је уз Божију помоћ оживио ову древну светињу.

О. Б.

Фото: Михаило Драшковић

mitropolija.com